

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 16:07

שחרית: 9:30

מנחה: 15:45

יציאת השבת: 17:35

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, ברוס

חדש בפינסק

מצבה לזכר יהודי פינסק - בניו יורק

- ברוכים הבאים לכל המשפחות היקרות ששבו אלינו לאחר חופשת סוכות, וקוי ד' יחליפו כח.
- וכן ברוכים הבאים לבחורים החדשים שהצטרפו לישיבה, ולבחורים הוותיקים שחזרו לזמן חורף.
- מזל טוב לידידנו היקר הבה"ח חיליק יודלביץ' נ"י לרגל ארוסיו. בורא עולם בקניין, השלם זה הבניין.
- השבוע חל יום הזיכרון ליהודי פינסק שנרצחו בשואה, ובראשם אדמו"ר ר' אברהם אלימלך מקארלין, הי"ד.

פניני הפרשה

ר' יוסי גולדבלט

כתוב בפרשה "ויבקע עצי עולה" (כב, ג). כלומר, לפני שאברהם יצא לשחוט את יצחק, הוא הכין ובקע עצים לקרבן.

מובא במדרש שבזכות שאברהם אבינו בקע עצים לעקוד את יצחק, בקע הקב"ה לבניו את הים. וצריך להבין מדוע היתה זכות הבקעת העצים יותר גדולה מזכות עצם עקידת בנו?

מסביר הכתב סופר שיכול להיות שאברהם אבינו האמין בה' כל כך שהוא היה בטוח שבסוף השם יציל את יצחק (כמו שהציל את אברהם באור כשדים) ואם כן זה לא ראייה על דרגת האמונה שלו.

אבל כשאברהם בקע עצים לשרוף את בנו, זה כבר סימן שהוא מאמין שיצחק ימות - ועל זה הוא קיבל את השכר - ובזכות זה הקב"ה בקע לבניו את ים סוף.

ברכת

ברוכים הבאים בשם ה'

להרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א

בבואו לכהן פאר כראש החבורה

ימים על ימי מלך תוסיף,

שנותיו כמו דור ודור

תלמידי ואברכי ישיבת "פאר ישראל"

וחברי קהילת "בית אהרן וישראל"

פינסק, ברוס

פינת ההלכה

ר' מאיר פולק

דיני טל ומטר

• בארץ ישראל שהיא גבוהה מכל הארצות וצריכים הרבה מטר, מתחילים לשאול על הגשמים בז' מרחשון, מפני שאז מגיע האחרון שבישראל לביתו אחר הרגל. ובחול' מתחילים לשאול שישים יום אחר תקופת תשרי (השנה בז' כסלו) משום שחול' הוא מקום נמוך ואין צריך כ"כ מטר.

• בן ארץ ישראל בחול'. י"א שאם יהיה שם עד שישים יום אחר התקופה ישאל כבני חול', וי"א שמתחיל לשאול לאחר 60 יום כמו בחול'. וי"א שיתחיל לשאול בז' מרחשון בשמע קולנו. ואם דעתו להישאר זמן רב ישאל כבני המקום.

• בן חול' בארץ ישראל. י"א רק אם יהיה בארץ ישראל עד 60 יום אחר התקופה, ישאל בז' מרחשון. וי"א שאם בדעתו לחזור לחול' קודם 60 יום, יתחיל לשאול בז' חשוון וכשיגיע לחול' יפסיק לשאול. וי"א שאם בדעתו לחזור לחול' קודם 60 יום ישאל רק בברכת שמע קולנו וכשיחזור יפסיק לשאול.

• בן ארץ ישראל שנסע לחול' קודם 60 יום, ימשיך לשאול בברכת השנים. ויכול לשאול בשומע תפילה, לצאת ידי כל הדעות. (הגרש"ז אויערבאך).

• ש"ץ בתפילת לחש יתפלל כמנהגו, ובחזרת הש"ץ כדין המקום שבו נמצא. • שכח טל ומטר ונזכר קודם שסיים ברכת השנים, יחזור ל"ותן טל ומטר". ואם נזכר לאחר שסיים, ישאל בשמע קולנו. ואם התחיל רצה, יחזור לברך עלינו. ואם סיים התפילה, יחזור לראש התפילה.

• נסתפק אם אמר ותן טל ומטר. בתוך ל' יום דינו כמי שטעה וצריך לחזור. לאחר ל' יום, אמרינן שמתמא אמר כהוגן ואין צריך לחזור. ויכול ביום שמתחילים לשאול, לומר 90 פעם "ותן טל ומטר", ואז אם נסתפק דינו כלאחר ל' יום.

זכר צדיק לברכה

ר' אשר. וכשנפטר ר' אשר היה ר' ישראל בן שלש בלבד. קראו לו ה"ינוקא". החליטו החסידים, כי הגבאי ר' ישראל בנימין יהיה מדרכיו של ה"ינוקא" ויד ימינו. כל ימיו שימש הגבאי אצל ה"ינוקא" וכנפטר ר' ישראל בפרנקפורט ובנו ר' אברהם אלימלך נעשה אדמו"ר בקארלין, נעשה ר' ישראל בנימין גבאי גם אצלו. הוא היה אז כבר קרוב לגיל מאה והיה משמשם בקודש של ארבעה אדמור"ם משושלת קארלין. בשנת תרפ"ד החליט ר' ישראל בנימין לנסוע לארץ ישראל.

מספר בנו יוחנן בן-זכאי (גלוברמאן) בקונטרס "אור זרוע", שערך יחד עם א. אבטיחי בתל אביב (תשי"ב), כי בסוף חודש אלול קיבל מברק על בוא של אביו באינייה "קוסטנצה". כמובן התרגש מאד ויצא לנמל חיפה לקבל פניו. לצער, לא מצא את אביו בין הבאים ובלשכת העליה המקומית נודע לו, כי אביו חיכה לו שלושה ימים ונסע לירושלים. הוא מיהר לירושלים והגיע אליה ביום השישי אחרי הצהריים. הוא החל לחפשו בעיר העתיקה בין חסידי קארלין-סטולין, אל בתי המדרש שלהם היו סגורים. לבסוף נודע לו כי בערב שבת שלפני ראש השנה נהגו חסידי קארלין-סטולין לנסוע עם משפחותיהם לחברון ולעשות שם את השבת. כמובן, נלווה אליהם החסיד הישיש שבגיל מאה זכה לעלות לארץ.

בגלל השבת נאלץ הבן להישאר בירושלים עד יום ראשון בבוקר ואז נסע לחברון. הוא מצא את אביו עטוף בטליתו ליד מערת המכפלה עם קהל גדול של חסידים, כשהוא אומר בהתרגשות פרקי תהילים. ולא הפסיק אמירתו גם כשהבחין בו וחייבו בזרועותיו.

האדמו"ר ר' אברהם אלימלך פרלוב היה סמוך למלחמת העולם השנייה בארץ ישראל. היה זה בקיץ תרצ"ט. בביקורו הרביעי והאחרון בארץ שהה בה מכו"א אייר עד י"ד אלול. עננים כיסו כבר אז את שמי אירופה, הכל הרגישו כי עתידה להתחולל סערה. החסידים ביקשו מאת האדמו"ר שישאר בארץ ישראל, אך הוא לא שמע להם. אף הוא חש, כי מתרגשים ובאים ימים קשים על יהודי פולין ודווקא משום כך רצה להיות עם חסידיו.

למעלה מעשרים שנה נשא ר' אברהם אלימלך בעול ההנהגה הרוחנית. למעלה משמונה עשרה שנה היה אדמו"ר בקארלין. וכשמאיימת סכנה על היהודים ועל חסידיו בפולין – יעזבם לאנחות?

וכך הגיע ר' אברהם אלימלך שבוע לפני פרוץ המלחמה לפולין ונסע מיד לקארלין. רב היה סבלו כשפרצה המלחמה ובייחוד כשכבשו הגרמנים את היער קארלין וסביבתה. לא פעם רצו החסידים להצילו, אך הוא מיאן לעזוב את עדתו. כשהקימו הנאצים גטו בפינסק-קארלין, ניסה האדמו"ר בכל האמצעים להקל על סבלותיהם של היהודים.

ב"ד במרחשון תש"ד חיסלו הנאצים את הגטו. הם הובילו את היהודים לטבח ההמוני ובראש אלפי החסידים צעד ר' אברהם אלימלך, שקידש שם ה' ברבים יחד עם מספר רב מחסידיו ובני ביתו. (מתוך הספר "אדמור"ם שנספו בשואה")

השחיתות ההמוניות ביהודים החלו באמצע 1942 והגיעו לשיא ב-1943.

הקרבות הראשונים של הנאצים היו היהודים שחיו בתחומי הטריטוריה הסובייטית ובשטחי פולין שנכבשו בראשית המלחמה על ידי הרוסים.

אחד ההרוגים על קידוש השם היה האדמו"ר מקארלין ר' אברהם אלימלך פרלוב. הוא היה בנו החמישי של ר' ישראל פרלוב ה"ינוקא" מסטולין-קארלין. לפי דברי החסידים החליט האב עוד כשהיה ר' אברהם אלימלך צעיר לימים לעשותו יורשו הרוחני.

ר' אברהם אלימלך היה חתנו של האדמו"ר מזלאטופול ר' מרדכי יוסף טברסקי. שנים אחדות היה סמוך על שולחן חותנו ולאחר מכן חזר לחצר אביו וכבר כינוהו "ר' אברהם אלימלך מזלאטופול".

בשנת תרפ"א חלה האדמו"ר מסטולין. הוא נסע לברלין להתרפא ולקח עמו את שני בניו ר' אשר ור' יעקב חיים. מברלין נסע לפרנקפורט. ביום השני של ראש השנה תרפ"ב נפטר ר' ישראל מסטולין וקברו נכרה בפרנקפורט. החסידים רצו להכתיר את בנו ר' אברהם אלימלך כאדמו"ר, אך הוא סירב. נסעו נכבדי החסידים אל חותנו האדמו"ר מזלאטופול וביקשוהו שישתדל להשפיע על חתנו לקבל ההנהגה. הם גם לקחו את החסיד הזקן מסטולין ר' חיים מנדל לצ'ורטקוב אל האדמו"ר ר' ישראל שישפיע על ר' אברהם אלימלך בכיוון זה. ר' חיים מנדל נכנס לחדרו של האדמו"ר ומיד לאחר נתינת שלום מסר לאדמו"ר מכתב מזקני החסידים של סטולין-קארלין. האדמו"ר מצ'ורטקוב פתח את המכתב, עיין בו ולאחר מכן אמר:

"מה? הוא מסרב? אנו נכתוב לו מכתב ואז כבר ירצה"..." ונשתתק. במוצאי שבת לאחר הבדלה כתב האדמו"ר מצ'ורטקוב בעצם ידו מכתב לר' אברהם אלימלך. כשקיבל זה האחרון מכתב זה ומכתב מחותנו האדמו"ר מזלאטופול ומאחרים, הסכים לקבל עליו ההנהגה הרוחנית של חסידיו. על לבטיו הרבים בקשר להנהגה אפשר לעמוד מתוך מכתבו – לאחד מגדולי החסידים – שהוכתר בכותרת: אך לא ולא! מכתב זה עם עוד מכתבים אחרים לחסידיו בארץ ישראל נדפס בספר "ילקוט דברי אהרן" שערך ר' אהרן הויזמן (ירושלים תשכ"ב). לר' אברהם אלימלך הוקדש מדור מיוחד בספר בשם "פרי אלימלך". בין היתר מתפרסם שם גם מכתבו האמור של רבי ישראל מצ'ורטקוב אודות קבלת האדמור"ת.

ר' אברהם אלימלך היה בן שלושים כשנעשה אדמו"ר. הוא משך אליו חסידים רבים, בייחוד חסידי סטולין-קארלין שבארץ ישראל. הוא ביקר ארבע פעמים בארץ ותמך בחסידיו במקום. חסידי קארלין בירושלים, צפת וטבריה נסעו לעיתים קרובות לסטולין לאדמו"ר סטולין-קארלין וחסידי סטולין-קארלין מחוץ לארץ עלו בזקנתם לארץ ישראל.

אהבתם של חסידי קארלין לארץ ישראל משתקפת בסיפור הבא: לאדמו"ר ר' ישראל ה"ינוקא" היה גבאי בשם ר' ישראל בנימין גלוברמאן. הוא שימש קודם אצל אדמו"ר ר' אהרן מקארלין ובנו